

Neće da šuti

Teodorik, kralj istočnih Gotov, umro je g. 526 po Kr. da bi napjeljenstvo i najbolja muza svoga kraljevstva: Bocrida i Simaka. Kratko vrijeme poslijе tog umorista priredio jednu večeru. U vrijeme te večere doneseno je na stol ribu s neobično velikom glavom. Kad je ugledao Teodorika, iznenadila skočila sa svoga mesta i pun strave i ustaša više je rekao: "To je Simat! To je Simat! On mi prijeti, da mi razdere držuću na čitavom tijelu poteti li dvorane, bacil ih u krevet i zatri dana bilo je mrtav."

Koga se imao bojati na zemlji ovaj silni kralj? Nikoga, bači nikoga. Javio se u njemu neki strašni glas, neka snažna sila, koju mu je danju u moci prednica navela njegov rođenac. I prijetila mu zbor njegovog za djele, osvetljene i kažnjom nelega drugoga, višeg Biča. A to je bio glas svog savjetnika. A odakle mu taj glas? Sam ga sigurno nije postavio u svoje grudi. Pregovore kad je često taj glas strašan, trudan i dub, koji kadaček netarezive muci ljudsku dušu.

Nije li možda taj osjećaj: da zle izbjegavamo, a dobro dinimo, usao u našu dušu uzgojen ili vremenom. Nije, nije. On se javlja i kod onih, koji su zahvalili vjeru. I kod onih, čiji se uzgoj i život kretao sasvim protivnim smjerom. Tu nam činjenici potvrđuju toliki primjer. Evo ih nekoč:

Markiza pl. Charles (Sarlet), prijateljica bezbožnoga Voltera (Voltaire 1694–1778.), u zdravim danima svoga života upće nije drukčije zvala vjerni nego samo spravnjovjer. Njiju je bila jedina krepost razuzdan život i gozbe. Na smrtnom krovu počele je nadući češkice i pričekati savjedost. Povalala je Voltera, da ga pita za savjet, što bi učinila, ne bi li primita sakramente unirnile i umrla kao vjerna kršćanka? Volter je bio glava francuske naprednoga (bezbožnoga) duha, pisac, piscar, povjesničar, filozof. A nadje sve veliki protivnik i borac proti katoličkoj Crkvi i njezinim vjerskim istinama.

Pa što je takav čovjek odgovorio markizici? Rekao joj je: »Birajte ono, što je sigurnije! A što je time mislio reći, vidi se iz toga, što je priznao, da se s njezinkom Bogu prestaje, kad nadolazi smrt. Rekao je: »Tada pada maha (krabulja) jaki duh, te će reći da nevjera tada isčešava, a Krist ostaže.«

Pa i sam Volter je praktički dokazao, da je glas savjetni neuklonjiv i da je glas Božji. U smrtnoj pogibjeli i sam je g. 1778. zvan svetenicu. Isposjedio se i pričestia. Odrekovalo je vjerne. Pred svjedocima je izjavio, da se isposjedio i pričestio. Da fali sablasna, koju je dao svomoj nevjeron. Da se učinjili kao katolici. Dva puta je to tako bilo. I opet se povratio na svej nevjerni put, kad je prizravio.

Na 30. svibnja godine 1778., kad mu je konandom došao smrtni čas, molio je svetog svećenika da uredi svoje radnje s Bogom i umiri svoju savjest. Ali njegovi prijatelji nisu dopustili pristup svećeniku. I umre je u otaju izazivajući da sam odmahn od Bogu i svjetlosti.

Veliki filozof Immanuel Kant (1724–1804.) je poričao vrhunčaravu smrđaj krišćanske vjere. Samo rasumne iskrenstvo mu je bilo izvor i mjerilo svega duševnoga i duhovnoga svijeta. On je izjavio: »Ničem se toliko se čudim, koliko vježbanom nebi u glasu savjetnik u sebi. Priznavao je glas savjetnika u sebi. Pričekao je glas savjetnika, a da ne bude tvrdio, da mu je izvor magaj i luhanjem. On je tu da neće zapovjedati i brani. On je temelj čudeočne volje. On je čudeočni zahtjev (kategorički imperativ). No čudeočnost bez Boga nema. Zato ima Bog, veli Nam. On je zahtjev pravilne pamtii. Ali po Kaatu prema Bogu nema posebničku dužnost (ustanjanje savjetnika).

Pozivajući savjetnika su priznavali najveći poganskili filozofi i psef. Filozof Senecka († 46.) ovako piše: »Ali, ne ču, ja moram svaki dan u večer na svijet. I to kad se svjetlo gasi i moji su u svjetlosti vnu, ja pretražim cijeli dan i ispitujem svoje riječi i djela. Ništa ne

prikrivam ni ne zaštitim, da se predstavljam i predniciom svi, ališi sam bio pogrešan i velim si: »Zaboravio sam, da se ne štim. (De Ira III, 36.)

Grčki filozof platon (Platon (oko 428.–348.)) prijevodio ova: »Neki jo čovjek, po imenu Beaues umrošte svoja oca. Niko nije doznao za ubojstvo. Ali od dana ubojstva, Beaues nije mogao srušiti crkvut lastavice, jer je u tom slučaju neprestan: »To je ubojstvo!« To je ubojica Parulija, a Beaues u njegovu gnjezdju, koja je u svom stolici srušila sviči, što učinil, mlađa mrtvo. Končno upozori nekoga čovjeka, da evrulja lastavice. I tako izuzeo starci grčkih

Marije Tullije Cicero (96.–62. pr. Kr.) znatniji govornik, pisac, političar, filozof piše: »O tuu se bili svih mudri muževi osvjeđeni, da čedorec sruši lastavice, jer je u tom slučaju neprestan: »To je ubojstvo!« To je ubojica Parulija, a Beaues u njegovu gnjezdju, koja je u svom stolici srušila sviči, što učinil, mlađa mrtvo. Končno upozori nekoga čovjeka, da evrulja lastavice. I tako izuzeo starci grčkih

ne mora zavratiti efej svijet. Zadnjih dana je osvrk u Bogu, koji je zapovjedao i kroz: Taj je zakon tako star, kako je dan duž bogova (De leg. II, 5.).

Taj se glas u sebi zauzimao Adam i Eva, kad su se posljile grčike sakriveni pred Bogom. Njega primaznjuju kulturi narodi Europe, divlja plemena u Africi i Indozideri na otocima Oceana. Gledaj dijete, još nezna ni govoriti i već ma se javlja glas savjetnik. Jedva mu svrda parobrata svijesti i već počevati, ako je nesto učinilo, što ne valja. Taj glas ne može da pose sveštiti. Može ga ostabiliti i godinama uskrsiti, ali on će se oglašiti makar na smrtnom času, ali onda to jače.

To je glas, koji govoriti u svim narodima, u svim vrijeme, na svakom mjestu, u svakom čovjeku. To je opća glas ljudskoga roda i svijeta, koji govoriti: »Moj je Izvor i Jakost i nepromjenljivo u vječnom Bogu.«

ne mora zavratiti efej svijet. Zadnjih dana je osvrk u Bogu, koji je zapovjedao i kroz: Taj je zakon tako star, kako je dan duž bogova (De leg. II, 5.).

Taj se glas u sebi zauzimao Adam i Eva, kad su se posljile grčike sakriveni pred Bogom. Njega primaznjuju kulturi narodi Europe, divlja plemena u Africi i Indozideri na otocima Oceana. Gledaj dijete, još nezna ni govoriti i već ma se javlja glas savjetnik. Jedva mu svrda parobrata svijesti i već počevati, ako je nesto učinilo, što ne valja. Taj glas ne može da pose sveštiti. Može ga ostabiliti i godinama uskrsiti, ali on će se oglašiti makar na smrtnom času, ali onda to jače.

To je glas, koji govoriti u svim narodima, u svim vrijeme, na svakom mjestu, u svakom čovjeku. To je opća glas ljudskoga roda i svijeta, koji govoriti: »Moj je Izvor i Jakost i nepromjenljivo u vječnom Bogu.«

ne mora zavratiti efej svijet. Zadnjih dana je osvrk u Bogu, koji je zapovjedao i kroz: Taj je zakon tako star, kako je dan duž bogova (De leg. II, 5.).

Taj se glas u sebi zauzimao Adam i Eva, kad su se posljile grčike sakriveni pred Bogom. Njega primaznjuju kulturi narodi Europe, divlja plemena u Africi i Indozideri na otocima Oceana. Gledaj dijete, još nezna ni govoriti i već ma se javlja glas savjetnik. Jedva mu svrda parobrata svijesti i već počevati, ako je nesto učinilo, što ne valja. Taj glas ne može da pose sveštiti. Može ga ostabiliti i godinama uskrsiti, ali on će se oglašiti makar na smrtnom času, ali onda to jače.

To je glas, koji govoriti u svim narodima, u svim vrijeme, na svakom mjestu, u svakom čovjeku. To je opća glas ljudskoga roda i svijeta, koji govoriti: »Moj je Izvor i Jakost i nepromjenljivo u vječnom Bogu.«

ne mora zavratiti efej svijet. Zadnjih dana je osvrk u Bogu, koji je zapovjedao i kroz: Taj je zakon tako star, kako je dan duž bogova (De leg. II, 5.).

Taj se glas u sebi zauzimao Adam i Eva, kad su se posljile grčike sakriveni pred Bogom. Njega primaznjuju kulturi narodi Europe, divlja plemena u Africi i Indozideri na otocima Oceana. Gledaj dijete, još nezna ni govoriti i već ma se javlja glas savjetnik. Jedva mu svrda parobrata svijesti i već počevati, ako je nesto učinilo, što ne valja. Taj glas ne može da pose sveštiti. Može ga ostabiliti i godinama uskrsiti, ali on će se oglašiti makar na smrtnom času, ali onda to jače.

To je glas, koji govoriti u svim narodima, u svim vrijeme, na svakom mjestu, u svakom čovjeku. To je opća glas ljudskoga roda i svijeta, koji govoriti: »Moj je Izvor i Jakost i nepromjenljivo u vječnom Bogu.«

ne mora zavratiti efej svijet. Zadnjih dana je osvrk u Bogu, koji je zapovjedao i kroz: Taj je zakon tako star, kako je dan duž bogova (De leg. II, 5.).

Taj se glas u sebi zauzimao Adam i Eva, kad su se posljile grčike sakriveni pred Bogom. Njega primaznjuju kulturi narodi Europe, divlja plemena u Africi i Indozideri na otocima Oceana. Gledaj dijete, još nezna ni govoriti i već ma se javlja glas savjetnik. Jedva mu svrda parobrata svijesti i već počevati, ako je nesto učinilo, što ne valja. Taj glas ne može da pose sveštiti. Može ga ostabiliti i godinama uskrsiti, ali on će se oglašiti makar na smrtnom času, ali onda to jače.

To je glas, koji govoriti u svim narodima, u svim vrijeme, na svakom mjestu, u svakom čovjeku. To je opća glas ljudskoga roda i svijeta, koji govoriti: »Moj je Izvor i Jakost i nepromjenljivo u vječnom Bogu.«

ne mora zavratiti efej svijet. Zadnjih dana je osvrk u Bogu, koji je zapovjedao i kroz: Taj je zakon tako star, kako je dan duž bogova (De leg. II, 5.).

Taj se glas u sebi zauzimao Adam i Eva, kad su se posljile grčike sakriveni pred Bogom. Njega primaznjuju kulturi narodi Europe, divlja plemena u Africi i Indozideri na otocima Oceana. Gledaj dijete, još nezna ni govoriti i već ma se javlja glas savjetnik. Jedva mu svrda parobrata svijesti i već počevati, ako je nesto učinilo, što ne valja. Taj glas ne može da pose sveštiti. Može ga ostabiliti i godinama uskrsiti, ali on će se oglašiti makar na smrtnom času, ali onda to jače.

To je glas, koji govoriti u svim narodima, u svim vrijeme, na svakom mjestu, u svakom čovjeku. To je opća glas ljudskoga roda i svijeta, koji govoriti: »Moj je Izvor i Jakost i nepromjenljivo u vječnom Bogu.«

ne mora zavratiti efej svijet. Zadnjih dana je osvrk u Bogu, koji je zapovjedao i kroz: Taj je zakon tako star, kako je dan duž bogova (De leg. II, 5.).

Taj se glas u sebi zauzimao Adam i Eva, kad su se posljile grčike sakriveni pred Bogom. Njega primaznjuju kulturi narodi Europe, divlja plemena u Africi i Indozideri na otocima Oceana. Gledaj dijete, još nezna ni govoriti i već ma se javlja glas savjetnik. Jedva mu svrda parobrata svijesti i već počevati, ako je nesto učinilo, što ne valja. Taj glas ne može da pose sveštiti. Može ga ostabiliti i godinama uskrsiti, ali on će se oglašiti makar na smrtnom času, ali onda to jače.

To je glas, koji govoriti u svim narodima, u svim vrijeme, na svakom mjestu, u svakom čovjeku. To je opća glas ljudskoga roda i svijeta, koji govoriti: »Moj je Izvor i Jakost i nepromjenljivo u vječnom Bogu.«

ne mora zavratiti efej svijet. Zadnjih dana je osvrk u Bogu, koji je zapovjedao i kroz: Taj je zakon tako star, kako je dan duž bogova (De leg. II, 5.).

Taj se glas u sebi zauzimao Adam i Eva, kad su se posljile grčike sakriveni pred Bogom. Njega primaznjuju kulturi narodi Europe, divlja plemena u Africi i Indozideri na otocima Oceana. Gledaj dijete, još nezna ni govoriti i već ma se javlja glas savjetnik. Jedva mu svrda parobrata svijesti i već počevati, ako je nesto učinilo, što ne valja. Taj glas ne može da pose sveštiti. Može ga ostabiliti i godinama uskrsiti, ali on će se oglašiti makar na smrtnom času, ali onda to jače.

To je glas, koji govoriti u svim narodima, u svim vrijeme, na svakom mjestu, u svakom čovjeku. To je opća glas ljudskoga roda i svijeta, koji govoriti: »Moj je Izvor i Jakost i nepromjenljivo u vječnom Bogu.«

ne mora zavratiti efej svijet. Zadnjih dana je osvrk u Bogu, koji je zapovjedao i kroz: Taj je zakon tako star, kako je dan duž bogova (De leg. II, 5.).

Taj se glas u sebi zauzimao Adam i Eva, kad su se posljile grčike sakriveni pred Bogom. Njega primaznjuju kulturi narodi Europe, divlja plemena u Africi i Indozideri na otocima Oceana. Gledaj dijete, još nezna ni govoriti i već ma se javlja glas savjetnik. Jedva mu svrda parobrata svijesti i već počevati, ako je nesto učinilo, što ne valja. Taj glas ne može da pose sveštiti. Može ga ostabiliti i godinama uskrsiti, ali on će se oglašiti makar na smrtnom času, ali onda to jače.

To je glas, koji govoriti u svim narodima, u svim vrijeme, na svakom mjestu, u svakom čovjeku. To je opća glas ljudskoga roda i svijeta, koji govoriti: »Moj je Izvor i Jakost i nepromjenljivo u vječnom Bogu.«

ne mora zavratiti efej svijet. Zadnjih dana je osvrk u Bogu, koji je zapovjedao i kroz: Taj je zakon tako star, kako je dan duž bogova (De leg. II, 5.).

Taj se glas u sebi zauzimao Adam i Eva, kad su se posljile grčike sakriveni pred Bogom. Njega primaznjuju kulturi narodi Europe, divlja plemena u Africi i Indozideri na otocima Oceana. Gledaj dijete, još nezna ni govoriti i već ma se javlja glas savjetnik. Jedva mu svrda parobrata svijesti i već počevati, ako je nesto učinilo, što ne valja. Taj glas ne može da pose sveštiti. Može ga ostabiliti i godinama uskrsiti, ali on će se oglašiti makar na smrtnom času, ali onda to jače.

To je glas, koji govoriti u svim narodima, u svim vrijeme, na svakom mjestu, u svakom čovjeku. To je opća glas ljudskoga roda i svijeta, koji govoriti: »Moj je Izvor i Jakost i nepromjenljivo u vječnom Bogu.«

ne mora zavratiti efej svijet. Zadnjih dana je osvrk u Bogu, koji je zapovjedao i kroz: Taj je zakon tako star, kako je dan duž bogova (De leg. II, 5.).

Taj se glas u sebi zauzimao Adam i Eva, kad su se posljile grčike sakriveni pred Bogom. Njega primaznjuju kulturi narodi Europe, divlja plemena u Africi i Indozideri na otocima Oceana. Gledaj dijete, još nezna ni govoriti i već ma se javlja glas savjetnik. Jedva mu svrda parobrata svijesti i već počevati, ako je nesto učinilo, što ne valja. Taj glas ne može da pose sveštiti. Može ga ostabiliti i godinama uskrsiti, ali on će se oglašiti makar na smrtnom času, ali onda to jače.

To je glas, koji govoriti u svim narodima, u svim vrijeme, na svakom mjestu, u svakom čovjeku. To je opća glas ljudskoga roda i svijeta, koji govoriti: »Moj je Izvor i Jakost i nepromjenljivo u vječnom Bogu.«

ne mora zavratiti efej svijet. Zadnjih dana je osvrk u Bogu, koji je zapovjedao i kroz: Taj je zakon tako star, kako je dan duž bogova (De leg. II, 5.).

Taj se glas u sebi zauzimao Adam i Eva, kad su se posljile grčike sakriveni pred Bogom. Njega primaznjuju kulturi narodi Europe, divlja plemena u Africi i Indozideri na otocima Oceana. Gledaj dijete, još nezna ni govoriti i već ma se javlja glas savjetnik. Jedva mu svrda parobrata svijesti i već počevati, ako je nesto učinilo, što ne valja. Taj glas ne može da pose sveštiti. Može ga ostabiliti i godinama uskrsiti, ali on će se oglašiti makar na smrtnom času, ali onda to jače.

To je glas, koji govoriti u svim narodima, u svim vrijeme, na svakom mjestu, u svakom čovjeku. To je opća glas ljudskoga roda i svijeta, koji govoriti: »Moj je Izvor i Jakost i nepromjenljivo u vječnom Bogu.«

ne mora zavratiti efej svijet. Zadnjih dana je osvrk u Bogu, koji je zapovjedao i kroz: Taj je zakon tako star, kako je dan duž bogova (De leg. II, 5.).

Taj se glas u sebi zauzimao Adam i Eva, kad su se posljile grčike sakriveni pred Bogom. Njega primaznjuju kulturi narodi Europe, divlja plemena u Africi i Indozideri na otocima Oceana. Gledaj dijete, još nezna ni govoriti i već ma se javlja glas savjetnik. Jedva mu svrda parobrata svijesti i već počevati, ako je nesto učinilo, što ne valja. Taj glas ne može da pose sveštiti. Može ga ostabiliti i godinama uskrsiti, ali on će se oglašiti makar na smrtnom času, ali onda to jače.

To je glas, koji govoriti u svim narodima, u svim vrijeme, na svakom mjestu, u svakom čovjeku. To je opća glas ljudskoga roda i svijeta, koji govoriti: »Moj je Izvor i Jakost i nepromjenljivo u vječnom Bogu.«

ne mora zavratiti efej svijet. Zadnjih dana je osvrk u Bogu, koji je zapovjedao i kroz: Taj je zakon tako star, kako je dan duž bogova (De leg. II, 5.).

Taj se glas u sebi zauzimao Adam i Eva, kad su se posljile grčike sakriveni pred Bogom. Njega primaznjuju kulturi narodi Europe, divlja plemena u Africi i Indozideri na otocima Oceana. Gledaj dijete, još nezna ni govoriti i već ma se javlja glas savjetnik. Jedva mu svrda parobrata svijesti i već počevati, ako je nesto učinilo, što ne valja. Taj glas ne može da pose sveštiti. Može ga ostabiliti i godinama uskrsiti, ali on će se oglašiti makar na smrtnom času, ali onda to jače.

To je glas, koji govoriti u svim narodima, u svim vrijeme, na svakom mjestu, u svakom čovjeku. To je opća glas ljudskoga roda i svijeta, koji govoriti: »Moj je Izvor i Jakost i nepromjenljivo u vječnom Bogu.«

ne mora zavratiti efej svijet. Zadnjih dana je osvrk u Bogu, koji je zapovjedao i kroz: Taj je zakon tako star, kako je dan duž bogova (De leg. II, 5.).

Taj se glas u sebi zauzimao Adam i Eva, kad su se posljile grčike sakriveni pred Bogom. Njega primaznjuju kulturi narodi Europe, divlja plemena u Africi i Indozideri na otocima Oceana. Gledaj dijete, još nezna ni govoriti i već ma se javlja glas savjetnik. Jedva mu svrda parobrata svijesti i već počevati, ako je nesto učinilo, što ne valja. Taj glas ne može da pose sveštiti. Može ga ostabiliti i godinama uskrsiti, ali on će se oglašiti makar na smrtnom času, ali onda to jače.

To je glas, koji govoriti u svim narodima, u svim vrijeme, na svakom mjestu, u svakom čovjeku. To je opća glas ljudskoga roda i svijeta, koji govoriti: »Moj je Izvor i Jakost i nepromjenljivo u vječnom Bogu.«

ne mora zavratiti efej svijet. Zadnjih dana je osvrk u Bogu, koji je zapovjedao i kroz: Taj je zakon tako star, kako je dan duž bogova (De leg. II, 5.).

Taj se glas u sebi zauzimao Adam i Eva, kad su se posljile grčike sakriveni pred Bogom. Njega primaznjuju kulturi narodi Europe, divlja plemena u Africi i Indozideri na otocima Oceana. Gledaj dijete, još nezna ni govoriti i već ma se javlja glas savjetnik. Jedva mu svrda parobrata svijesti i već počevati, ako je nesto učinilo, što ne valja. Taj glas ne može da pose sveštiti. Može ga ostabiliti i godinama uskrsiti, ali on će se oglašiti makar na smrtnom času, ali onda to jače.

To je glas, koji govoriti u svim narodima, u svim vrijeme, na svakom mjestu, u svakom čovjeku. To je opća glas ljudskoga roda i svijeta, koji govoriti: »Moj je Izvor i Jakost i nepromjenljivo u vječnom Bogu.«

ne mora zavratiti efej svijet. Zadnjih dana je osvrk u Bogu, koji je zapovjedao i kroz: Taj je zakon tako star, kako je dan duž bogova (De leg. II, 5.).

Taj se glas u sebi zauzimao Adam i Eva, kad su se posljile grčike sakriveni pred Bogom. Njega primaznjuju kulturi narodi Europe, divlja plemena u Africi i Indozideri na otocima Oceana. Gledaj dijete, još nezna ni govoriti i već ma se javlja glas savjetnik. Jedva mu svrda parobrata svijesti i već počevati, ako je nesto učinilo, što ne valja. Taj glas ne može da pose sveštiti. Može ga ostabiliti i godinama uskrsiti, ali on će se oglašiti makar na smrtnom času, ali onda to jače.

To je glas, koji govoriti u svim narodima, u svim vrijeme, na svakom mjestu, u svakom čovjeku. To je opća glas ljudskoga roda i svijeta, koji govoriti: »Moj je Izvor i Jakost i nepromjenljivo u vječnom Bogu.«

ne mora zavratiti efej svijet. Zadnjih dana je osvrk u Bogu, koji je zapovjedao i kroz: Taj je zakon tako star, kako je dan duž bogova (De leg. II, 5.).

Taj se glas u sebi zauzimao Adam i Eva, kad su se posljile grčike sakriveni pred Bogom. Njega primaznjuju kulturi narodi Europe, divlja plemena u Africi i Indozideri na otocima Oceana. Gledaj dijete, još nezna ni govoriti i već ma se javlja glas savjetnik. Jedva mu svrda parobrata svijesti i već počevati, ako je nesto učinilo, što ne valja. Taj glas ne može da pose sveštiti. Može ga ostabiliti i godinama uskrsiti, ali on će se oglašiti makar na smrtnom času, ali onda to jače.

To je glas, koji govoriti u svim narodima, u svim vrijeme, na svakom mjestu, u svakom čovjeku. To je opća glas ljudskoga roda i svijeta, koji govoriti: »Moj je Izvor i Jakost i nepromjenljivo u vječnom Bogu.«

ne mora zavratiti efej svijet. Zadnjih dana je osvrk u Bogu, koji je zapovjedao i kroz: Taj je zakon tako star, kako je dan duž bogova (De leg. II, 5.).

Taj se glas u sebi zauzimao Adam i Eva, kad su se posljile grčike sakriveni pred Bogom. Njega primaznjuju kulturi narodi Europe, divlja plemena u Africi i Indozideri na otocima Oceana. Gledaj dijete, još nezna ni govoriti i već ma se javlja glas savjetnik. Jedva mu svrda parobrata svijesti i već počevati, ako je nesto učinilo, što ne valja. Taj glas ne može da pose sveštiti. Može ga ostabiliti i godinama uskrsiti, ali on će se oglašiti makar na smrtnom času, ali onda to jače.

To je glas, koji govoriti u svim narodima, u svim vrijeme, na svakom mjestu, u svakom čovjeku. To je opća glas ljudskoga roda i svijeta, koji govoriti: »Moj je Izvor i Jakost i nepromjenljivo u vječnom Bogu.«

ne mora zavratiti efej svijet. Zadnjih dana je osvrk u Bogu, koji je zapovjedao i kroz: Taj je zakon tako star, kako je dan duž bogova (De leg. II, 5.).

Taj se glas u sebi zauzimao Adam i Eva, kad su se posljile grčike sakriveni pred Bogom. Njega primaznjuju kulturi narodi Europe, divlja plemena u Africi i Indozideri na otocima Oceana. Gledaj dijete, još nezna ni govoriti i već ma se javlja glas savjetnik. Jedva mu svrda parobrata svijesti i već počevati, ako je nesto učinilo, što ne valja. Taj glas ne može da pose sveštiti. Može ga ostabiliti i godinama uskrsiti, ali on će se oglašiti makar na smrtnom času, ali onda to jače.

To je glas, koji govoriti u svim narodima, u svim vrijeme, na svakom mjestu, u svakom čovjeku. To je opća glas ljudskoga roda i svijeta, koji govoriti: »Moj je Izvor i Jakost i nepromjenljivo u vječnom Bogu.«

ne mora zavratiti efej svijet. Zadnjih dana je osvrk u Bogu, koji je zapovjedao i kroz: Taj je zakon tako star, kako je dan duž bogova (De leg. II, 5.).

Taj se glas u sebi zauzimao Adam i Eva, kad su se posljile grčike sakriveni pred Bogom. Njega primaznjuju kulturi narodi Europe, divlja plemena u Africi i Indozideri na otocima Oceana. Gledaj dijete, još nezna ni govoriti i već ma se javlja glas savjetnik. Jedva mu svrda parobrata svijesti i već počevati, ako je nesto učinilo, što ne valja. Taj glas ne može da pose sveštiti. Može ga ostabiliti i godinama uskrsiti, ali on će se oglašiti makar na smrtnom času, ali onda to jače.

To je glas, koji govoriti u svim narodima, u svim vrijeme, na svakom mjestu, u svakom čovjeku. To je opća glas ljudskoga roda i svijeta, koji govoriti: »Moj je Izvor i Jakost i nepromjenljivo u vječnom Bogu.«

ne mora zavratiti efej svijet. Zadnjih dana je osvrk u Bogu, koji je zapovjedao i kroz: Taj je zakon tako star, kako je dan duž bogova (De leg. II, 5.).

Taj se glas u sebi zauzimao Adam i Eva, kad su se posljile grčike sakriveni pred Bogom. Njega primaznjuju kulturi narodi Europe, divlja plemena u Africi i Indozideri na otocima Oceana. Gledaj dijete, još nezna ni govoriti i već ma se javlja glas savjetnik. Jedva mu svrda parobrata svijesti i već počevati, ako je nesto učinilo, što ne valja. Taj glas ne može da pose sveštiti. Može ga ostabiliti i godinama uskrsiti, ali on će se oglašiti makar na smrtnom času, ali onda to jače.

To je glas, koji govoriti u svim narodima, u svim vrijeme, na svakom mjestu, u svakom čovjeku. To je opća glas ljudskoga roda i svijeta, koji govoriti: »Moj je Izvor i Jakost i nepromjenljivo u vječnom Bogu.«

ne mora zavratiti efej svijet. Zadnjih dana je osvrk u Bogu, koji je zapovjedao i kroz: Taj je zakon tako star, kako je dan duž bogova (De leg. II, 5.).

Taj se glas u sebi zauzimao Adam i Eva, kad su se posljile grčike sakriveni pred Bogom. Njega primaznjuju kulturi narodi Europe, divlja plemena u Africi i Indozideri na otocima Oceana. Gledaj dijete, još nezna ni govoriti i već ma se javlja glas savjetnik. Jedva mu svrda parobrata svijesti i već počevati, ako je nesto učinilo, što ne

XIV. NEDJELJA PO BUDOVIMA

3. IX. 1950.

Sv. Misija počinje ovako: Bože, zaštite naš, pogledaj i vidi lice svojega časnika! Jer više vrijedi jedan dan Tvojim dvorovima od tisuće drugije, tako su mili Tvoji stanovi. Gospodine i vojskama Cezne i gine moja duša u dvorovima Gospodnjim.

U *Pestislegi* (Gal. 5, 16–24) sv. Pavao upoznaje, da se klonimo telesnim djećima koja vode u propast, a vršne duševne, koja vode k spasenju. »Braco! Vinite po duhu i nemojte zadovoljavati telesnim požudama. Jer tijelo teže pokušaju, a duša protiv tijela. Jer se oni potiske jedan drugom, da ne činite hoteće. Ako vas dolje vodit, duh, niste pod zakonom. A jasno je, da su te djele telesne bludnost, nečistoća, židost, razuzdanost, idolopoklonstvo, vratnica, nepristojljivoće, svade, neprike srdčice, spletke, razdori, sledjene zavisti, ubojsvija, pijanost, žderava i ovima slične stvari, za koje vam uprigradi kažem kako sam vam već kazao, koji se takova čine, ne će početi kraljevstvo Božegja. Del je plod ljudi: ljudi radoš, mir, strpljivoće, dobrota, dugotrajnost, krotkoća, sreća, čednost, uzdržljivost, čistoća, protiv ovih nema zakona. A koji su Kristovi, svoje su tijelo raspeli i mazani u požudama.«

U sv. *Evanđeliju* (Matej 6, 24–33) uči oca Spasitelj, kako se ne trebamo preseći brinuti za zemaljske stvari, jer, što, odijelo, jer zna Otac nebeski, da nam sve treba, pa će nam dati, kad budemo trebali. »U ono vrijeme reče vas svojim učenicima: Nitko ne može izbjeći dvojstvu, jer ili će mrtvi jednoga, a drugoga ljubiti. Ili će pristati u jednoga a prezirati drugoga. Ne možete služiti Bogu i mamoći. Zato vam kažem: Ne brinite se tako za svoj život, što ćete jesti, niti za svoje tijelo, u što ćete se obući. Zar ne smiju život više, nego jelo, i tijelo više, nego odijelo? Pogledajte ptice nepeke, koje ne siju niti žanju niti sačaru u žitnici, a hrana ih vas nebeski daje! Niste li vi mnogo vredniji od ptice? Ako od vas može, jer se brine, dati svojemu rastu jedan likat? I za visešto što se takođe brine? Gledajte ptice u polju, kako rastu, a ne traže niti pretrage, kažem vam da se ni pticom u svem svetu nisu niti odijeljivani, jedan od njih. Pa ako Bog tako odijeva ptice u polju, koja dobiti, a visešto se baca u pre, keliko će ne biti, misao, eri? Ne brinite da tako toliko, i ne gororite: Sto ćemo dati ili što ćemo pitati? Ali čim ćemo se postigli? Jer svu ovo traže neznačajno. Zna vas Otac da vam treba sve to. Da je najprije kraljevstvo Božje i ugovor pravdu, a svu ostalo će vam je dodati.«

Ponika: Jesmo li počukali živjeti po vremenskim načelima? Ako jesmo, kako može se brez povratnici na staro; u brije i zemaljski život? Mala Kuća Božje Providnosti u Turini hranj svaki dan nekoliko tisuća bolesnika i drugih osoba bez ikakvih sredstava. Bog se izrazio trine. I tako to već traje preko 100 godina. Treba da imamo nepokojebiti veru i da edano služimo Bogu, pa se mi možemo nadati.

Izvrstan liječnik

Došla k župniku žena i tudi svog muža, da dolazi svake nedjelje pijan kući i diže strahovitu galamu. »To se, kaže, može više izdržati. Tražim rastavu od muža!«

»A što vi radite, kad Vaš muž jede?« spita župnik.

»Ah, razumije se, ne mogu ni ja mirovati...«

»Meni izgleda — župnik će — da Vaša manjka nešto u Vašem kućnom načinu.«

»S to bi moglo manjkat?« čudi se žena.

Tada će župnik: »Nabavite sebe malo ticalo, pa kad Vaš muž opet dođe pisan i digne viku, Vi se tada razgovorite s Bogom, umjesto s mužem.«

Zena je poslušala i kasnije priznala: »Ovaj se liječek pokazao izvrstnim.«

MALA GOSPA

Na Malu Gospu slavi se rođendan presvetog Majke našeg Spasitelja, a šest predobrođe Majke. Njezin rođendan, sv. Josakim i sv. Ana, bili su rođeni u Betlehemu, iz plemena Davidova. Kralj Herod je progonio potomke Davidove, i tako su se oni sklonili u Nazaret, na podnožju brda Karmela. Na blagdan sjenica Isu su u Jeruzalemu, da prisnaju svoj dar u hramu. All svecišće je javno odbio njihov dar, jer oni nijesu imali djece, pa su Uzato smatrali velikim grešnicima. Oni su se ponosno povukli i još više moliči i postili, da im se Bog smiluje u ovoj teškoj kušnji.

U molitvi javio je Arkanđeo Gabriel sv. Ani, da će rođiti kćerku, koja će se zvati Marija. Ona će biti Božja predabranica! Njio je se i Andeli klanjati. Bog je to objavio i sv. Jerome. Sv. Jerome je naskoro osjetila da je u njoj izvršeno Bezgranično Zračenje Marijino. Ona je postala svetinja, u kojem je ujeno najveće čudo, a nadvišuje ga još samo utjelovljenje Slike Božje.

U određeno vrijeme porodila je sv. Ana bez bol Majku Božiju. Te je bilo u Jeruzalemu u Josakimovoj kući, nad kojom se danas diže bazilika sv. Ane. Izrađena portada vrataši su se u Nazaret.

Sv. Crkva danas pjeva: »Tvoje rođenje, Djevice Bogorodice, navještilo je radost svemu svijetu, jer iz Tebe izuzeće sunce pravde, Križ, Bog nas, koji je odstoji prokletstvo i donio blagoslov, posramio je smrt i darovao nam vječni život.« Zato je presretno rođenje Marijino početak djela otkupljenja, a i početak svih drugih kršćanskih blagdana.

»Marija, u hebrejskom jeziku znači: »Mores, »Zvijezda mora.« Ona je bila more boži. Ona je Zvijezda mora, jer Njezin krajepost sjaj na cijelom svijetom. I pokazuju kroz sve bune i oluje, jer je Šurjan puš u nebou. Sv. Jeronim veli: »Uzvišeno imo, koje je nadjenuto Bogorodicici, njezini ljudi dali i Izrael. Ono je došlo s nebi i bilo je danou na Božju zapovijed.« Sv. Ambrožje nas uvjerava: »Znak je da vodim maštu Božiju illi da će je skoro steč, sko s ljubavlju Izgevarniči ovo mo.« A sv. Bernardi kliče: »O velika, o premlosti, o predostrožnosti svake ljubave Mariji! Ne mogu Tebe razvati, a da ne osjetim nov žar, ne mogu na Tebe pomiti radost i iskrnenju veselja. Oni, koji Tebe ljube, ne mogu se spomenuti Tvojega svetoga imena, a da ne osjećate u srcu nebesku slast, kojom je Tebe svemoguci Bog obasuo.«

PRVO I NAJPOTREBNIJE

Covjek, kruna svih vidljivih stvaranja, zadnje je a ujedno i najsvršenije Božje stvorenje na ovom zemlji. Na njemu su je zastavljala stvaralačke Božje djelovanje. Sastavljen od tvarnog tjelesa i duhovne duše dotiče vidljivi i nevidljivi svijet. Po svome tijelu sličan nizmim zemaljskim stvorenjima, a po svojoj duši sličan Bogu, Kovjek je postavljen između ostalih stvorenja i Božje, kao spojna točka između duha i tvarl, veza između neba i zemlje.«

Krivenjani čovjek ovo vještvo njeve naravi odvijek je da je njega bio klobno. Covjek nije znao odabrati ravnatelju između dva počela svoga bješča, nije se htio podvri poretku odredenom od Stvoritelja, po kojem je duhovno nad tvarnim, vječno nad prelaznim, savršeno nad raspedljivim. Umjesto da čovjekom gospodari duh kao počelo duhovnosti, savršenstva i vječnosti, čovjekom je zagospodario tijelo sa svojim strastima: magnificu, tijelo koje je potelo raspadljivosti i prolažnost.

Ovaj nesklad, koji je čovjek ostvario u svome životu, koji je prouzrokovao u svojoj osobnosti, ovaj nerед u odnosima između prelaznog i vječnog, tvartog i duhovnog, savršenog i raspadljivog uzrokuo je svih bijeda i nevolja, koje su slalaze pojedincima i ljudskim rodima.

Krist je došao na ovaj svijet, da ukloni; ovaj nesklad u čovjekom životu, da uspostavi, harmoniju u čovjekoj osobnosti. Radi toga nam On u današnjem sv. Evanđeliju poručuje: »Nitko ne može služiti dva gospodara... Ne možete služiti Bogu i mamoni!« Znači, da je se kršćanin uspeo ne možati da se stvarali materijalne prirodje. Grješilj, bismo, kada bismo na ovaj način shvatili Kristovu peruku. Nase tijelo je Bog stvorio. Od Богa prema tome potječu, naše tjelesne potrebe. Još prije istočnoga grješnika mu je rekao: »Jesi čest kruh u znoju svoga liceta.« Znači, da se čovjek po volji Božjoj mora brnuti za svoje tjelesne potrebe, za svoj materijalin i gospodarski razvitak. Međutim, kod ovoga trebamo imati, ne umu dalje Kristovu riječ: »Nemojte se tjelesno brnuti za život svog što ćete jesti i što ćete piti, niti za tijelo svoje, u što ćete se obući.« Znači, moramo se brnuti i za hranu i za pilo i za odijelo, ali, to ne smje biti tjelesna brig. Ta brig ne smje biti talaka, kao da postoji potreba samo za jelom, pilom i odijelom, a nikakvih drugih brig, kao da nemamo. Ta briga ne smije biti tjelesna, kada da je tijelo i podmirenje tjelesnih potreba jedna svrha našega života. Brigu za tijelo moramo podvrijati briziži za dušu, a tjelesne potrebe moramo uskladiti našim duhovnim potrebama.

»Otac Vaš nebeski zna što vama treba. Svi mi, osjećamo veliku utjehu stvarnosti ovih Kristovih riječi. Zar nismo, svome životu vrio često osjećati brižnu ruku našeg nebeskog Oca, koja je rukovodila našim životom? Zar ne vidimo, da je Otac nebeski sve, što je stvorio na ovom zemlji, stvorio za to, da služi podmirenje naših potreba? Ogorčimo i raznovršno bogatstvo živih i mrtvih naravi Bog je stvorio, da bi Njegovo najsavršenije i najmilije zemaljsko stvorenje moglo sebi ostvariti ugoden život na ovoj zemlji. Ali On je istodobno usadio u našu dušu neutraživ žed za neporučenom i beskršnjem srećom, dač nam je razum, kojim shvaćamo, da do te sreće ne možemo doći, da kako inače bogatim posjedovanjem zemaljskih dobara. U našu dušu nam je usadio svijest, da smo došli, u ovaj zemaljak; život radi ostvarenja svrhe, koja daleko nadmašuje prolaznost zemaljskih učinaka. Nauđi u današnjem sv. Evanđeliju: »Trdit će najprije Kraljevstvo Božje i pravdu njegovu pak će vam se nadodati sva ostalo.«

MOLITVA MARIJI

Pozdravljam Te, hrama Presvetoga Trojstva, najvećinju između svih živih i mrtvih hramova. Pozdravljam Te, sunce sviju sunaca, zvijezdu sviju stoljeća, cvjetnu sviju cvjeću, zatvorenu vrte, najljepšu medu vrtovima i tjelesnim izvorima, pozdravljam Te, najljepšu sreću. Svi me jednom rukom od strjebla Božje pravde i drugom rukom na lidi, nad mojim glavom predragocjenu Krstu Isusovom, da mi sjećaš baci u sjeni sve božije tijeli.

Pozdravljam Te, iz dlanove svojeg njezinskog, pozdravljam Te, koju prosljek u očiju: kraljicu u kraljevskom sruju. Pozdravljam Te, kao ubogu djevojku božiju majku, što je spremna udaljiti molbe sna, kojega je rodila mudbeništvo.

Misionor sposio plemje od propusli

Na otoku Yule u Novoj Gvineji dogodilo se nestvo vrido Šudnovato. Odjednom se na njemu pojavio neobičan čovjek bilježnik crna u dugoj crnoj haljini i okruglim crnim šeširu na glavi. Urođeniči su, gledali neobičnog strančana kao neko čudovitstvo. On je sagradio posred otoka drvenu kolibiju i se namstao. Čudenje urođeniča doseglo je svoj vrhunac, kada su se jednoga jutra vrata kolibe srušile otvorila, a tajanstveni se stranac pojavio u odjeći, koja se bližnjem boku zato zvao sunac. U pozadini kolibije stajao je stal poliriven bijelićnom kao snijeg, a na stolu je bio neobični neobični oslik sreda gledjev. Stanovnici otoka promatrali su s poštovanjem, sa strahom i uz ozbilje. Misili su, da je tijecnik, koji carobnjakim krenjkama zaklinje duhove zdravila i bolesti. Napokon se misionar sprisjeti s njima, osobito posilje onog događaja, kad je misionar (bilježnik) srpskog dječaka, kojega njihov čarobnjak nije mogao održavati. — Stanovništvo otoka pomalo je izmiralo, jer nije bilo podništva. Tu je vladio davolski zakon, da se djevojčice moraju udavati za starce i obratno. »Pa taj je zakon protuprirodan!« — govorio je misionar. Nakon nekoliko dana došla je misionarka postoji jedna djevojčica gledjev. »Sedi se u susam. Utješivo će te njezini Otac: »Sto se dogodilo, moje djevjet?« — Oh, Oče, inoran se udati za 80-godišnjeg starca. Ja ga ne ljubim. Spasite me od te udaje!« — Dobro, moje djevjet, ostani ovje,« reče Otac. Domalo-eve

urođenička sa zahtjevom, da im se predi djevojčicu. Otac je bio energično oborio i govorio: »Te je ludost udavati za star - za 80-godišnjeg starca. Po tem protuprirodnom zakonu vi ćete smuniti svoje plemje.« A kad su urođeniči počeli mahati batinama i počeli se prijetiti da će ga spaliti zajedno s Kolom. Otac se pomoli Bogu, da nadne brat Izak je te opasnosti. »Ja ti kupiti zaručnicu!« doviknuo je on razjarcenim utrođenjem. »Kakav placu tražite za miju?« Oni se žudno pogledaju, a jedan ih gomile viknu: »Daj vreću brânsku!« I vreću duhanu! tražio je drugi. »I tri topla pokrivača, cinkjan i treći.« Pristajajući odvrti Otac snaguši se tako smijejnjom kupnji, i naskoro on uđe djevojču za mladog urođeniču. Daljnje je kupovanje bilo dovoljeno. — Napokon misionarska stanica postade uređa za vježbanje. Kroz nekoliko vremena Otac je kupio 150 djevojčica, koje su se k njemu utekle za pomoć. On ih je svedočio da je mladje porasla, jer je obiteljima bilo do 10 djece, koju je Otac kratio; vodio k Prez, Euharistiju. On je uspio, da se prestane s ukopavanjem živih slabasačnih staraca i novorođenčadi, da prestane žrtvovanje ljudi i kanibalizam (judočesterstvo). Osim toga, on ih poučuje u obradivoj zemlji i sada oni živu u plodorodnoj zemlji. — Nakon duljeg vremena on je Australski bliskup pohodio svoju svetku dječac avionom u brižnoj ljubavi prema njima. »Idite i naučavajte sve narode!«

(Prevod s Esperanta)

NAŠA OSJETILA

Pod osjetilima razumijevamo obavještajne organe: za vid, sluh, miris, okus i dohir.

Kod čovjeka, kog i kod mnogih drugih čljevjenjaka, oko je prično slično fotografiskom aparatru, samo neupoređivo savršenije od njega. Kao što kod fotografskog aparata fotografска ploča prima na sebi sličicu snimanih predmeta, tako se i u oku, na njegovuнутarnjem sloju, mrežnjači, moraju pretati predmeti, koje želimo vidjeti. Da ove slike će predmetu budu slične jasnine i ostrije, oko je sastavljen od mnogo slojeva stanicu i pomoćnih uredaja. Osa slike podražuje mrežnjaču, a podražaj se dalje širi živcem u mozak, gdje se, na neki način posve neizpolni, pretvara u osjet vida, pa vidi gledani predmet.

Svetlost ulazi u oko kroz ženice, okrugli otvor u sarenome krugu, sareni. To je optina, koja se može naše volje suzuge ili sliči prema tome, kolika je jačina svjetlosti, što pada u oko. Ako je svjetlo jače, zjenice se smanjuju, a ako je slabije, one se šire — a mi to ne primjećujemo. Najveći je otvor odnosno promjer zjenice oko 5 mm.

Iza zjenice u oku nalazi se kristalna očna leća, koja se također može smanjiti ili manje ispuštiti, prema tome da li je predmet, koji gledamo, više u blizini ili dalje, da baci jasnu sliku premačeta tečno na nutarnji osjetljivi, slijemrežnjači, splet mikroskopskih ogrenjaka vidnoga živca, koji vodi u očak. Kao i u fotografiskom apatu sliku je obrnuta i u bojama. Na nama nedekudvi način slika se kroz vidni živac opet uspravlja i mi gledamo predmet kao što se nalazi u prirodi. I sve te snimke slaze odmah pamćenje u veliki arhiv, da ih može edmah izvaditi, kad ih ustreba.

A koliko treba namještati leću, kog je fotografiskog aparat za veće ili manje udaljenost! Zamrzle teblice s brojevinama pokazuju, koliko dugo treba eksponirati, na koliko metara i uz takovo osvjetljenje. Oku svega toga i tako tovo osvjetljenje. Oku svega toga i tako tovo osvjetljenje. Sto je predmet više približen, leća biva izbođenja, a sto je i dalje to je ona ravnina. Sve se to ravnina samo po sebi i to mi tamo ne opazimo.

Oči su svršeno postavljene na najvišem dijelu tijela, odakle mogu mnogo teđe vidjeti. Nema tako osjetljivog organa na površini tijela, koga je oko i ga treba ponovo čuvati. Zato je očna župljina meka i obložena elastičnim justičnjem. A vjede i trepavice budne paze i odmah se sklanjaju, kad bi voda, prasina ili prejeko svjetlo moglo naskočiti oko.

Preptanje sluk, za obranu oka. Svaki treptaj ima istu svrhu, kao kad domaćica mokrom krpom briše prašne prezore. Ali i najbržnja domaćica ne briše ih češće da dan, a oko ne podnosi ni najmanje trudna prasine i rata u minutu više puta obrise prašinu.

Sjetimo se još jedne zanimive stvari o oku. Svaki je očan organ osjetljiv na zimu: ruke i noge nas zebu, moramo ruke, noge, uši dobro omotati. Da nas i oči zebu, morali bismo i njih pokriti i tada ne bismo mogli ni korak učiniti. Zato oči nisu osjetljive na zimu, jer je potrebno da uvijek kod hodanja ili rada bez smetnje gledaju ispred sebe.

Jedva je manje savršeno osjetilo za sluh — uho. I u njemu sudjeluju premnoge stanice, koje su specijalizirane za primanje zvučnih valova, da ih konačno pretvore u uzbudjenje slušnog živca, koji će ih prosljediti u mozak. Naše je uho harfa od 6000 žica, dugih od dvadeset dijela milimetra do po milimetru, koje nam omogućuju da čujemo sve glasove.

Isto tako našim specijaliziranim stanicama za okus na jeziku, za miris i nosu, za dodir, topinu, hladnoću, bol u košt i t. d. Sve nam one služe kao skupovi obavještajnih službenika — osjetilišta stanica, koje istodobno izvode različite radnje u našavrsenju stanica.

Časna Majka Agnese od Isusa NA PRAGU DEVEDESETGODIŠNJECKE

Dne 7. rujna ove godine navršit će 89 godina svoga života majka Agnese od Isusa, redovnica karmelitanka, koja se u svijetu zvala Paulina Martin, a rođena je sestra sv. Terezije od Djeteta Isusa. Nju je malo sa Terezija ostavila sa četiri godine i osam mjeseci bez majke, izabrala, da ju bude majkom. Ona ju je onda tako ugurala i vodila, da ovaj divniji sestrini i njenome Bogom prosvijetljenom usugoj i vodstvom dugujemo sv. Tereziji.

Paulina je bila drugo od devetero djece Luka Martin i Zelje redovne Gudine. Četvero ih je umrlo u ranom djetinjstvu, a pet kćeri posvetio se Bogu u redovničkom životu. Prva je stupila u samostan Paulina, a to u Karmelu u Ljuseux-u u Francuskoj. Nju su slijedile njene sestre Marija, Terezija i Čelina, dok je Leoninja stupila red Pođenice.

U samostan u bila je Pouliha — sada majka Agnese od Isusa — više puta glavaricom pa je kao takva naredila sv. Tereziji od Djeteta Isusa, da napisne povijest svoje duše. Na to ju je potaknula njoj nova nastajala sestra Marija, u Karmelu, majka Marija od presv. Srca, koja je bila krsna kuma male sestre. Terezije — I tako nastalo remek-djelo: Životopis ove drage svetice kojeg je očarao nebrodjeni srca u čestom svijetu i doveo tolike na put kreposti i eventua.

Usudjenojemo se reći: sraj „male“ sv. Terezije obajšava i s majku Agnese od Isusa, ona je sadićica njenih zašlaga kao što je „maša“ sv. Terezija u vremenu.

Danas, kad je već sv. Crkva rekla svoju riječ, i sv. Terezija od Djeteta Isusa kao jasna zvijezda sraj: nad nama osvjetljivač životnog stazu, toljim dušama, naši se zahvaljuju pogledi upravljajući u onoj, koja je po Božjim providnostima bila odabrana, da nam je usugao i dade. Ona je i danas, u visokoj svojoj starosti, svjetlio svoga samostana, pa i dalje izvan njega.

Neka se sad, prigodom njenog devedesetog redenja, i naše žarkite molitve u sv. Misi, združene sa svetom Prijestoli, digne do prijestolja Isusova, njez u Bezan-kog Zemaniču, da je obdan svojim najzubranijim darovima, u vjećnosti očarani presijajnom krunom, kraj djeteta njezine duše sv. Terezije od Djeteta Isusa. Neka je dostignu i našu amikurnu čestitku i našu zahvalju na ljubavi.

FRANCUSKI SOCIJALNI TJEDAN

—Francusku katoličku su održali u Nantu svoj tradicionalni katolički socijalni tjedan. Glavna tema raspravljanja je bila: Seljački svijet u modernom gospodarskom stazu. Povodom ovoga tjedna sv. Otac je preko voditelja svog Državnog tajništva magra, Montiňa uputio predsjedniku ovoga Ujedinjene Charlu Flery pismom, u kojem salje svoju očišćeni blagoslov svrnu učešćima na ovom tjednu te tople želje, da njihov rad donese obilne ploda za Katoličku Crkvu i francuski narod.

KATOLICI U NJEMACKOJ

— Katoličko društvo njemačkih katolika „Karlšta“ izdalo je ovih dana svoj godišnji izvještaj. Narodito pažnju posvetili su je ovom društvu prošle godine školovanju kadra za karitat vnuj dječinstvo. Ta je održavala 116 škola za bolničare, 37 škola za njegovatelje djece, 29 sjećenštva za njegovatelje djece u diećim vrčima, 14 škola za socijalni ugovor i 200 škola za štovanje.

du za dobrobit cijelog tijela i života na Zemlji. Služi nam vid posebno da gledamo ljeputu prirode, sunčano svjetlo, krasotu boja kod cvijeća, čudesna stvaranja, da po vidljivim djelima prirode upoznamo Stvoritelja, koji je početak i svrha svih stvari, svega stvorenoga.

Iz katoličkog svijeta

Glazballo preneseno u nebo

Učitelj: Sinko, ovo je veliki dan, dan, kad su Andeli u nebo prebjegli najlepše glazbalo svijete. Ali ne prebjegli sti se, njegovi zvuci sada još ljepe odzvaniju dolinom suza.

Učenik: Učitelju, koje je to glazbal?

Učitelj: To je glazbalo Duha Svetoga. Njegova pjesma grijala me u Betlehemu, njegova ljetopis davalna mi je sase u Getsemanskom i na Križnom putu, njegova slatkoča zaslađala mi je Golgotu.

Učenik: O kako je čudezano to glazballo. Zaciđelo je ono najsvajšnije od postanka svijeta, kad je bilo kadro da ublaži Tvoju grobu.

Učitelj: Najsavršenije. Njegovi zvuci, a to je šutnja u Bogu, prodru kroz cijelu vječnost. Ono izražava najbolje slavu i moje muke i „seljenu moje slave“. Ono pijava najvelebitne pjesme Presvetom Trojstvu. Ono razigrava srca pravednika, ono veseli beskravje vojske Andela. Njegov glas je do neba dopirao, kad je bio na zemlji. Zato su tako spremno Andeli poslužili Svetučnjagu, da ga prenese u svoju domovinu.

Učenik: Učitelju, Ti tako govorиш, risti, kad je to glazbalo vječna ljetopis, savršenstvo bez početka i svršetka.

Učitelj: Sinko, istina je, da je to glazballo mene dalo svijetu, ali ja sam ga stvorio.

Učenik: Kako to, rastumač mi, predobjar Učitelju.

Učitelj: Ja sam slava Očeva, jer Bogu jedino može dati slavu Bog. A glazbal je to nebo, koje je dalo na svijet mene, sunce Božje slave. To glazbalo nije začeto u grijuheru, jer ja sam njegova stvaralačka snaga, ja sam ruka, koja ga je stvorila i razigrala. Svi, tijekom glazbalova prolazila je mojih prstiju, kojima je čarobnu moć dala Golgota.

Učenik: O, Učitelju, koliko ljetopis, koliko početek! Kobihi bili arstan, kad bi bila istina ono, što nascutlušio Zar, ne, Učitelju, to je glazbal... Tvoja, Tvoja...

Učitelj: Da, moja Majka Marija!

Učenik: Oh, Gospode, dopušti da zasutim, jer mi zanos oduzimaju riječ, Da, da se sijdim na ūtunju najljepše pjesme: a Marijom.

S tom Sutjasm pred Tvojom, vječna Riječ, pred kojom sve treba da utihne, da Ti možeš preko svega u najsvajšnijoj slobodi i ljetopis govoriti. Daj, da se sjedim sa ūtunjom Andela na danjalini dan, kojima Ti sam danas daješ najbožnije najuzvičnije i najuzvičnije pjesme. Da se zdržim sa ūtunjom raja, u najdubljem razmatranju, u svjetlu nebeskoga vječnog puta, koje otvrši, kako Marija dolazi u nebo na krišmu Andela, koji se beskravje vesi, i kako s Marijom danas užlaze na nebo patnje pravednika, krvne Erte mučenika i Hlđani djevica.

Učitelj: Sinko, veseli se i ti u Anđelima i blagosav Gospoda u ūtunju najdublje zahvalnosti!

Kraljica neba

Božji Sin se diže...

U ruel Mu svetoj
Od nevasta ešajn h zvjezd

Spicena je kruna:

Dok krunio je Nju,

Pjevalo je nebo:

•Kraljeće, zdravo,

Svi milost puna!

MEDUNARODNI DACKI MISIJSKI KONGRES — Od 4 do 8 rujna održava se u Rimu, medunarodni dacki misijski kongres. Na konresu će biti nastupani delegati svih nacionalnih katoličkih dakeških misija: organizacija Glavna tema Kongresa će biti raspravljanje o zadacima, koje ima da izvrši katoličko dajstvo u m sijskom dijelovanju Crkve.